

izhaja vsak petek dopoldne. ::
Naslov: TRST - TRIESTE
CASELLA CENTRO 37
:: ali pa: Via Imbriani 9/III. ::
—o—
Izdaja: konsorcijski MALEGA LISTA

MALI LIST

TEDENIK ZA NOVICE IN POUK.

Stane: ena ...
... Ena leto 10 lir ...
... Pol leta 5 lir ...
... Četrt leta 3 lire ...
Izven Italije celo leto 20 lir
—o—
Odg. urednik IVAN PRESEL

Mali koledar.

Petek, 14. maja: Bonifacij, Pashal. —
Sobota, 15.: Izidor, Zofija. — **Nedelja, 16.:**
Janez Nepomuk. — Ponedeljek, 17.: Pa-
shal, Maksima. — Torek, 18.: Erik, Ve-
nancij. — Sreda, 19.: Peter Celestin, Ivo,
Pudencijana. — Četrtek, 20.: Bernardin,
Bazila. — Petek, 21.: Feliks (Srečko).

MALE NOVICE

K davčnemu koledarju.

V maju je čas vložiti prošnjo za zni-
žanje ali brisanje davka, če so razlogi
za to.

Birma v tržaški škofiji.

Na Binkošti, 23. maja bo birma v ško-
fjski cerkvi sv. Justa ob 9. in 11.30. Bin-
koštni ponedeljek, 24. maja pri Novem
sv. Antonu ob 10. Četrtek, 27. pri starem
sv. Antonu ob 10. Nedeljo 30. pri Sv. Ja-
kobu ob 9.30 in ob 11. Nedeljo, 6. junija
pri Sv. Vincenciju ob 9.30 in ob 11. Ne-
deljo 13. junija pri Jezuitih v starem me-
stu ob 10. Na praznik sv. Petra in Pavla,
29. junija pri Sv. Justu ob 10 (pontifi-
kalna sv. maša). Tako v Trstu. — V Ko-
pru bo birma v nedeljo 20. junija in v ne-
deljo 27. junija ob 9 in ob 11.30.

Dobrim ljudem.

Naprosajo se č. župni uradi in za-
sebniki, če kaj vedo o fantu Jožefu Cer-
goju, sedaj starem 17 let. Lani je služil
pri g. Leopoldu Ozbiču v občini Štjak.
Potlej nekaj časa v Divači, odkoder je
izginil neznano kam. Kdor kaj ve, naj
sporoči dobrohotno njegovemu očetu Jo-
žefu Cergoju, Planina Dolenje št. 23,
Ajdovščina.

Velika slavnost v postojnski jami.

Na binkoštno nedeljo, 23. maja, se bo
vršila v svetovnoznamen postojnski jami
svečana otvoritev nove podzemeljske
koncertne dvorane, ki ima prostora za
preko 8000 oseb. Na ta dan bo izbrana
godba izvajala v dvorani razne komade
slavnih skladateljev. V plesni dvorani
pa bo svirala goriška godba stare in mo-
derne plesne komade. Isti dan se tudi o-
tvori za obiskovalce nova najlepša jama
na svetu, imenovana »Rajska/jama« radi
bajne lepote njenih blestečih se snež-
nobelih kapnikov. Razsvetljena bo prvič
z električno razsvetljavo. Prometno mi-
nistertvo je dovolilo za to priliko, in si-
cer od 13. do 23. maja, 50% znižano vozno
ceno z vseh postaj Treh Benečij. Razen
tega bode vozilo v Postojno na binkoštno
nedeljo osem posebnih vlakov, po isti
znižani ceni, iz Trsta (dva), iz Gorice, Be-
netk, Vidma, Pule, Reke in Rovinja.

Sv. Višarje.

Božja pot na Sv. Višarjah se je po-
navadi odprla vsako leto na Vnebohod.
Letos pa se bo odprla šele v nedeljo
13. junija. Tako nam javljajo s pristoj-
nega mesta.

Manj občin.

Občini Povir in Štorje na Krasu se ho-
sta združili s Sežano v eno samo občino.

Istrski fašisti

so imeli zbor v Puli dne 26. aprila. V celi
Istri imajo 80 društev, katere so razdeli-
li na 8 skupin. Te skupine so: Koper, Bu-
je, Pazin, Pula, Piran, Poreč, Rovinj, Lo-
šinj. Zborovaju v Puli je predsedoval iz-
redni komisar za celo Istro, kapitan
Host-Venturi, ki se je takoj potem podal
v Rim poročat višjim.

† Jernej Andrejka.

Umrl je odličan narodnjak, ki je nosil
nekoč cesarsko suknjo, podpolkovnik
Jernej Andrejka. Spisal je knjigo »Slo-
venski fantje v Bosni l. 1778«. Dosegel je
starost 75 let.

Poročila o stavki na Angleškem.

V nedeljo so se vršili posredni razgovori med vlado in strokovnimi organizacijami. Kakor je izvedeti, bi bili podjetni-
ki rudnikov pripravljeni popustiti v vpra-
šanju osemurnega delavnika. Vendar do-
sedaj še ni opaziti nikakih znakov, da bi
se stavka končala. Vrhovni svet stopnje-
ma izpopolnjuje stavko. Vpoklicani je k
stavki nekatere strokovne organizacije,
ki so doslej delale. Tako so v Londonu
zapustili delo peki in sorodne stroke. Tu-
di donalci mleka v skupinah stopajo v
stavko. Vrhovni svet grozi, da bo ustavil
delo tudi v elektrarnah in plinarnah.

Kakor znano, je vlada odbila predlog
strokovnih organizacij, da same organi-
zirajo in vodijo prehrano. Sedaj objavlja
vlada, da so se odločili voditelji promet-
nega delavstva in železničarjev, da bodo
preprečili tudi promet z živili in za vsak-
danje življenje najpotrebnejše blago.

Stavkujočim so se priključile kavarni-
ške natakariče. Dalje so stopili v stavko
delavci v severnoangleških mlinih.

Predsednik brodske strokovne zveze
Hawelock Wilson, je razposlal navodilo,
v katerem javlja, da se ta organizacija
zaenkrat še ne nahaja v stavki. Predsed-
nik svari, naj članstvo ne nasede vabi-
lom nepoklicanih ljudi. Listki za redno
glasovanje o zadržanju članstva v stav-
ki so pripravljeni.

Razširjajo se vesti, da se je Baldwin-

vo zdravstveno stanje naenkrat hudo po-
slabšalo. Vsled izrednih naporov v dneh
stavke so predsedniku odpovedali živci.
Najbrž bo Baldwin moral izročiti svoje
funkcije ministrskemu odboru.

Po seji izvršilnega odbora strokovne
zveze rudarjev je tajnik Cook izjavil: Po-
ložaj se ni izpremenil. Z našega stališča
se stvar dobro razvija. Izpremembe v
kratkem času ni pričakovati. Mi smo ve-
dno pripravljeni, da se sklene mir.

Vodstvo strokovnih organizacij sporo-
ča, da bo odklonilo vse denarne podpore
iz inozemstva, ker hoče s tem dokazati,
da s stavko ne stremi za nikakimi revo-
lucionarnimi cilji. Vsled tega je vodstvo
odklonilo tudi podporo moskovske inter-
nacionale.

Delavski strokovni kongres je izrazil
osrednjemu svetu ruskih strokovnih or-
ganizacij toplo zahvalo za ponujeno po-
moč 2 milijona rubljev, izjavil pa je, da
pomoči ne potrebuje in jo odklanja.

Razne osebnosti objavljajo proklama-
cije, s katerimi skušajo vplivati na javno
mnenje. Dočim se je Lloyd George zavzel
za stavkujoče, oziroma skušal biti v svo-
jih izjavah objektivni, je drugi voditelj
liberalcev, Asquith, nastopil čisto v smi-
slu vlade. Asquith zahteva, da morajo de-
lavci prej položiti orožje, šele potem se
bo govorilo o njihovih zahtevah.

«Kraljici svetogorski».

Plodoviti in priljubljeni skladatelj
Vinko Vodopivec je zopet obogatil naše
glasbeno slovstvo s krasno zbirko Mari-
jinih pesmi pod naslovom »Kraljici sveto-
gorski. 12 Mar. pesmi za mešanji zbor«. Pet je
majniških, sedem splošnih. Zložene so na
moderno besedilo priznane pe-
snice matere Elizabete (ena je od Volči-
ča). Vodopivčeve skladbe se tudi glasbe-
no kaj lepo prilagajajo besedilu. Niso pre-
težke tudi za šibkejšo zbor, zato bodo
v kratkem zavzele odlično mesto na vseh
korih. Pa tudi občinstvu bodo močno u-
gajale. Tudi vnanja oblika zbirke je iz-
venredno prikupna, za kar je treba izreči
priznanje g. Romanu Pahorju, ki je z u-
metniško roko prepisal note in besedilo
tako, da bi na prvi pogled sodili, da je
vse stavljeno v tiskarno, a je samo lito-
grafirano. — Vsem pevovodjem in cer-
kvenim upravništvom novo zbirko toplo
priporočamo. Naroča se v Gorici pri Ka-
toliški knjigarni.

Naši vojaki.

Slovenski fantje 82. pešpolka v Rimu
sedaj v Civitavecchia pošiljajo pozdrave:
Švara Alojzij v Skopo, Renčelj Alojzij v
Povir, Figel Emilij na Vogrsko, Kobal Jo-
žef v Podkraj, Obršček Jožef v Tolmin,
Kosmačin Fran v Stanovišče, Glažar I-
van v Postojno, Mangerli Avguštin v
Šebrelje, Boštjančič Anton v Vrtojbo,
Prinčič Fran v Fojano, Uršič Karel v
Plešivico.

Doba kamenitega orodja.

Neka avstralska ekspedicija se je da-
lje časa mudila na Novi Gvineji. Vodja
ekspedicije poroča o domačinih na Novi
Gvineji. Pleme Vapi živi še danes popol-
noma v kameniti dobi, ker se trgovcem
ni posrečilo razširiti med njimi z menjal-
no trgovino železno orodje. Noži, sekire
in konice pušic, ki jih rabijo ti ljudje,
so iz skrbno brušenega kamna; kadar oro-
dja ne rabijo, vtaknejo ostrine v posebne
tule, da se ne pokvari, ker je brušenje
izredno zamudno.

MIHEC: Čemu zavist med narodi divja?
JAKEC: Povej, kako jo spraviti s sveta.
Med narodi napravi trden most
pravica in ljubezen in pretest.

Iz Južne Amerike

Prejeli smo iz Buenos Airesa pismo
s 15. aprila:

«Odpotovali smo iz Trsta 13. marca na
parniku »Atlanta«. Potovanje bilo je raz-
meroma prav dobro, morje lepo. Le na
poti iz Napolja do Las Palmas občutili
smo malček morske jeze. Ali prav hudo
ni bilo, če primerjamo druga potova-
nja. Najbolj so občutili otroci in ženske.
Veliki teden smo bili na širnem oceanu,
a pozabili nismo svoje verske dolžnosti.
Vodniki naše ladje so poskrbeli, kar je
bilo v njihovi moči, da smo bili veseli
velikonočnih praznikov. Velikonoč po-
poldne smo že obhajali v svetovnem me-
stu Rio Janeiro. Kako težko nam je bilo,
ko nismo mogli domačim seči v roko ka-
kor druga leta. Zato pa voščimo sedaj
vsem; Bog daj srečo! Naj pa velja vsaj
za binkoštno praznike.

Emil Adamič, Rezi Cerkvenik, Nada
Cerkvenik, Angela Stopar iz Lokve, Alojz
Fabijan, Alojz Vovk, Angela Turk iz Av-
berja, Vizintin Avgust iz Dola pri Op.
Selu, Metlikovec Josip, Veliki dol. Mari-
ja Starc, Sv. Križ pri Tomaju, Lukežič
David, Lukežič Alojz iz Renč. Ivan Roje,
sodar, Anton Rustja, Zalošce pri Dorn-
bergu, Ana Stofa z dvema otrokoma,
Sveto pri Komnu, Anica Fišer, Marija Ci-
goj iz Oseka, Andrej Jakončič, Vipolže.
Alojzija Benedetič, hči Vida (Benedetič,
Justina Fiegel iz Pevme, Antonijeta Na-
bergoj s Proseka, Marija Finzl iz Sežane.

Podpisani so zložili in poslali 25 lir za
sklad Malega lista, za kar se uprava li-
sta vsem lepo zahvaljuje. Bog živi!

BELEŽKE.

Čegav tron. Straža je švrknila edinjaše,
češ da zato nočejo Narodnega sveta, ker
se boje za tron. »Edinost« je skočila po-
konci, češ da bi strujarji hoteli zlesti na
tržaški tron; da jim torej ni za Narodni
svet, ampak le za tron. Mi pa le to vemo:
strujarji so predlagali, naj tron ostane,
samo Narodni svet naj se osnuje. Ta
predlog so edinjaši zavrgli. To je goło
dejstvo. Da se pri tem začnejo floci o tro-
nih, je žalosten znak, da je tržaški tron
res že stara polomljena kontrega.

Človečanstvo. 5. maja prinesla je »E-
dinost« članek o delavskih praznikih. V
članku besediči mnogo o nekakem člove-
čanstvu in človečanskem duhu. Bog po-
magaj! Človečastvo so oznanjevali že hu-
manisti pred 500 leti, zadnjih 200 let pa
je ta beseda po vseh vogalih kakor pla-
kati za cirkus. Sedaj nas tudi »Edinost«
hoče prepričati, da še nismo ljudje, am-
pak da šele mora priti v nas duh člove-
čanstva. Odkod pa naj ta duh pride, če
ga dozdaj ni bilo? To, ljuba teta, razmi-
sli in nam pojasni.

Kako je s politiko

ANGLEŠKE TEŽAVE.

Velika stavka, o kateri smo zadnjič poročali, še ni končana. Nasprotno, čujejo se glasovi, da bo še hujša. Spopad med delavci in kapitalisti je tako razširjen, kakor dozdaj še nikjer. Skoro vse delavske stroke, organizirane v Trade Union (Delavska Zveza) so delo popustile. Vlada si pomaga s prostovoljci, ki pa niso vselej dovolj sposobni za razna dela, katerih se polotijo in tako pride do marsikaterih nesreč. Pa tudi premalo je prostovoljcev in pravi potek gospodarskega življenja ne bo mogoč brez starih delavskih regimentov, ki se zdaj puntajo.

Povsod po Evropi se občuti, da ta obsejni spor ni samo običajna stavka, ampak da ima velik političen pomen, čeprav niso delavci tega nameravali. Že iz gospodarskih razlogov so veselili te stavke vsi konkurentje angleškega premoga. V zadnjem letu je mnogo tega blaga ostalo v zalogah. Sedaj, ko se na Angleškem nič ne koplje, se bodo zlasti nemške zaloge hitreje razprodale. Pa tudi za pozneje si bodo skušali konkurentje zagotoviti odjemalce ter zavladati na premogovnem polju. S tem bo angleški monopol zadobil silovit udarec. Tudi pomorsko vožnjo bodo tekom stavke druge države skušale v večji meri potegniti nase.

Po Evropi se že nekateri veselijo, da bo angleška svetovna moč propadla in si v duhu delijo neizmerno dedščino te največje vlade, kar jih pozna zgodovina. Vendar utegne biti to upanje prenaplajeno. Res je pa tudi, da večina veselih dedičev nima sposobnosti, da bi na razvalinah angleške svetovne vlade zgradili kaj lepega in pametnega.

Glavni dedič.

Najbolj resen nasprotnik Anglije in njene moči je Rusija. Ona ima statuto za svetovno vlado, toda manjka ji še mnogo šole, predno bo mogla Anglijo nadomestiti. Nekaj šole pa je naredila vendarle, namreč boljševiško revolucijo. Sedaj se nahaja na poti napredka. Druge države šele čakajo, da jih revolucija pretrese in očisti.

Vse kaže tudi, da ima Rusija pri angleški stavki svoje prste vmes. Ona hoče Anglijo spraviti v veliko zadrego, oslabil njeno gospodarsko moč, zvezati ji roke, da bo sama tem bolj prosta v svojem diplomatičnem delovanju zlasti v Aziji.

Najbrže bodo pa tudi Angleži spoznali pravočasno, kam jih vodi notranji gospodarski in socialni boj, ter se bodo med sabo na kak način pogodili, raje kakor da bi cela država prišla v stisko.

DRŽAVNI ZBOR V RIMU.

Dne 24. aprila so se zopet po daljšem odmoru sešli državni poslanci v Rimu. Mussolini je imel kratek nagovor. Navezal je svoje besede na zadnji napad, ko je tista ženska streljala nanj. Rekel je:

«Ta dogodek je že daleč za menoj, in

ako mislim nanj, občutim le nekaj stud kakor pred nespametnimi dejanji. Ne želim, da se ta dogodek pretirava. Naglašam, da ima Mussolini jasen štil in da ljubi svojo mero nevarnosti. Dobro razumem plemenito vznemirjenje, ki ga je pri nas povzročil oni dogodek; vendar se nočem odreči vsem stikom s fašistovsko maso in z maso italijanskega naroda. Izjavljam, da so vsa človeška življenja podvržena nepreklicni usodi. Vendar pa moram pripomniti, da ne bo fašizem nikoli odnehal od svoje naloge. Naj se zgodi karkoli, vse je pripravljeno in urejeno, da fašizem lahko nadalje vodi s svojo železno roko usodo italijanskega naroda».

V razpravah poslanske zbornice je zavzemala važno mesto organizacija in oprema armade. Državni podtajnik za armado, general Cavallero je poročal, da znašajo proračunani stroški prihodnjega leta za armado 2 milijardi 425 milijonov lir. Mladina se še pred vojaškimi leti vadi v orožju v posebnih tečajih. Takih tečajev je letos že 1330 po celi državi.

K istemu predmetu je govoril med dru-

gimi fašistovski poslanec Greco. Rekel je, da morajo Italijani vsak trenutek računati z vojno. To tem bolj, ako se pomisli, na oboroževanje v Zedinjenih državah, v Rusiji, Angliji in Franciji. Nespametno bi bilo torej zanikati možnost nove vojne ki ni nikakor daleč. To nam potrjuje vrenje na Balkanu, vojaške priprave v sovjetski Rusiji in sebični gospodarski monopol, ki se ga tako krčevito držijo nekatere države-zmagovalke. V teh okoliščinah ne preostaja Italiji drugo, kakor da se pripravi za vsak slučaj. Povdarjal je, da se mora vojska opremiti z najmodernejšimi sredstvi, ki bodo dvignila njeno bojno sposobnost na najvišjo stopnjo.

MAROKO.

Med Francozi in Španci na eni strani, ter Abd-el-Krimom na drugi je vladalo dalj časa premirje. V mestu Udžidi so se tudi sešli odposlanci obeh strank na pogovor, da bi se pogajali za mir. Francozi in Španci so zahtevali med drugim tudi to, da mora Abd el Krim odstopiti. Tega pogoja Maročani niso sprejeli. Francozi in Španci so tudi obetali neko avtonomijo za uporno deželo Rif, pa z načrtom tiste avtonomije Rifovci tudi niso bili zadovoljni. Tako so se pogajanja razbili in Francozi so zopet začeli z ofenzivo.

Socialno prašanje v vlaku

Vozili smo se v vlaku proti Trstu. Vse je tožilo o mizeriji. Mlad delavec je pripovedoval, kako razsaja lakota po mnogih delavskih družinah v tržaških predmestjih. Otroci so raztrgani in imajo premalo hrane. Oče zboli, pa je lakota v hiši. Bogatim ljudem v prvem nadstropju se še sanja ne, da v podstrešju umirajo ljudje brez zdravnika in prave hrane.

Pa se je oglašil gospod, ki je, po obleki sodec, moral biti precej bogat in je vzkliknil: «Saj so sami krivi! Kaj pa se ženijo, če nimajo denarja in trdne eksistence! Nihče ne bi se smel oženiti, če nima vsaj 1000 lir na mesec!»

Ta je lepa!

«Kaj pa mislite!» ga je zavrnil delavec, «po vašem bi si samo bogati smeli ustanoviti dom in družino. Ta je lepa! Floro nošen delavec in kmečki fant ne bi smeli imeti družine, če bi vaša veljala! Pa tudi mali uradnik ne! Brai sem nekoč, da se rimski sužnji niso smeli poročiti. Zdaj pa vi pravite, naj za veliko večino revnih fantov in deklet velja postaviti sužnjeve. Ne, to mi ne gre v glavo!»

Mizerija revnih družin.

«Mislite si, kar hočete, a je tako!» je trdno odgovoril gospod. «Vsa mizerija izvira odtod, ker se revni ljudje ženijo. Nič ne pomislijo, kaj bo, če pride bolezen v hišo, nič jim ni mar, kaj bo z otroci. Zasluziti ne morejo dovolj, da bi družino vzdržali».

«Pa veste zakaj ne morejo dovolj za-

sluziti?» je vneto prašal delavec. «Saj delajo cel dan. Če bi lenuhi ne mogli preživiti družine, bi bilo prav. Da pa delavni in skrbni ljudje ne dobijo dovolj kruha za svoje delo — to je krivica, to je pravi vzrok mizerije!»

«Ja, to je pa socialno vprašanje!» je dejal gospod. «In vi ste, tako se mi zdi, komunist!» je pristavil in boječe pogledal delavca.

Kaj je socialno vprašanje.

«Da, to je socialno vprašanje! Vprašanje, kako naj uredimo človeško družbo, da bo vsak človek, ki koristno dela z rokami ali z umom, dobil toliko kruha, da bo mogel pošteno preživljati sebe in svojo družino. To hočemo mi revni ljudje. Jaz nisem komunist, ker zametujem podivjanost in zmote komunizma, ki je že polomljen. Toda to pravim: Vsak delavni človek ima pravico, da si toliko prisluži, da preživlja sebe in družino. Tega nauka si niso izmislili komunisti, ta nauk je oznanilo krščanstvo. To je nauk pravičnosti in prave ljubezni med ljudmi!»

Kapital ima svoje pravice!

«To pa danes ni mogoče!» je odkimal gospod. «Ne, ne, kapitalisti ne morejo plačati vsakemu delavcu toliko, da bi mogel vsak pošteno vzdrževati družino! Kapitalist mora imeti profit, sicer ne more naprej».

«A tako!» se je odrezal delavec, «reven človek ne sme imeti svojega ognjišča zato, da se kapitalistu kopiči profit! Zato, da se posamezni bogataši rede —

zato naj se zgubi na tisoče človeških duš, zato naj se delavec odpove družinski sreči in otrokom! Kaj pa vam pade v glavo? Ali ne veste, da je za tisoče poštenih in dobrih ljudi družina edina sreča in rešitev? Ali veste, da bi vsaj polovica zločincev, ki sedijo po tržaških ječah bili prosti in poštene ljudje, ko bi bili zrastle iz dobrih in poštenih družin? Uredimo družbo tako, da si bo vsak delavec, zdrav človek mogel ustanoviti in preživljati pošteno družino — pa bo manj zločinov, samomorov nesreč in revščine!»

Denar ni dovolj.

V vagonu je sedel starejši mož, ki je pozorno poslušal pogovor. Zdaj se je obrnil k delavcu pa je rekel:

«Je že res, kar pravite. Družinam kruha! Pa to mi vse. Če ni vesti in poštenja, družina nič ne velja. Ni sreče v njej. Glejte, ravnokar se peljem v Trst na sodnijo. Za pričo bom bratrancu, ki se hoče ločiti od žene. Bogata sta, hiše imata pa fabriko. Otroka pa samo enega, scartanega in skvarjenega. Preprič je v hiši, ker ne poznajo Boga. Nič ne zna, jo potrpeti. Jaz imam šest otrok, revno službico. Pa bi ne menjal z bogatašem. Kjer ni pravega duha krščanskega življenja v hiši, se družina ruši».

Kruh in poštenje.

Delavec ga je z zanimanjem poslušal. Potem se je obrnil k gospodu in dejal:

«Vidite, gospod, ta mož je pravo zadel. Dve reči sta potrebni za zdravo družino: kruh in krščanski duh. Za obe reči se zavedniti delavci borimo. Tako vam pravim: Družinam priborimo kruh, ki jim po pravici gre — pa zanesimo vanje duha požrtvovalnosti, ljubezni, vere! Pogledajte!» je vzkliknil in pokazal skozi okno na tržaško mesto. «To je zdaj prava ječa revnih ljudi. Združimo se vsi, kar nas je pravih misli, da v to ječo posijemo solnce večne pravice!»

Važno za jesarje

Novi zakon o skupščinskih pravicah na občinskih zemljiščih (usi civici) je vzbudil med našimi ljudmi veliko vznemirjenje posebno sedaj, ko se bliža 6. junij in zapade s tem dnem zakoniti rok za prijave pri oblastvu. Ker je pravni položaj v pre mnogih slučajih zelo zapleten, so prizadeti posestniki zahtevali po vsej pravici, da vlada ta rok podaljša.

Ko sem prišel v Rim, sem se za stvar zanimal in lahko javim jesarjem, da VLADA MISLI RESNIČNO PODALJŠATI ROK ZA ENO LETO, tako da bi se prijave morale dokončati mesto 6. junija 1926. Šele 6. junija 1927.

Potrebni zakonski odlok je v načrtu že dokončan in se predloži že eni prihodnjih sej ministrskega sveta v odobrenje, nakar se brž objavi v uradnem listu.

Toliko jesarjem v vednost.

V Rimu, 5. maja 1926.

Dr. Besednjak.

PODLISTEK

Srbske šege

Preprosti srbski narod je sila krepak in čvrst, pa tudi bistrega uma in do brega srca, ker živi še vedno svoje mirno selsko življenje daleč od evropejske pokvarjenosti in mehkužnosti.

Arač.

Dokler so bili Srbi pod turškim jarmom, je skakala srbska deca do desetega leta v sami srajci, moška pa še dalje. Kajti Turki so pobirali od vsakega Srba posebni davek, imenovan arač (harač), od tistega časa, ko je začel nositi hlače.

Narodna noša.

Na glavi so nosili Srbi rdečo kapo ali fes. Okoli fesa so ovili pisano ruto. Srajca je bila lanena in je segala do kolen. Prepasali so jo z volnenim rdečim pasom. Tudi spodnje hlače so bile

lanene in niso bile tako široke kakor prleške in hrvaške «breguše». Niže od kolen so nosili dokolenice. Čez srajco so oblekli telovnik iz belega volnenega sukna, ki je imel podlogo iz kožuhoine, preko njega pa skunjo iz črnega ali rjavega sukna, ki je segala do kolen. Zaspas so vtaknili nož, pištolo in rog za smodnik.

Brez orožja pa ne.

Orožje je Srbu zelo drago. Ko je po zmagi radikalne stranke pri volitvah l. 1888. kralj Milan izdal ukaz, da ljudstvo odda orožje, je zavrelo po celi Srbiji in v vzhodni Srbiji se je celo ljstvo uprlo. (Pri tistem uporu je sodeloval znani Nikola Pašić, ki je še danes med narodom sila priljubljen). Kadilec vtakne za pas pipo s tobakom. Včasih ji piščalka dela družtino. Naša evropska obleka v Srbiji sploh ni bila poznana. Za prve vlade kneza Miloša (1815-1839) so v večini srbskih mest ni

bilo krojača, ki bi znal šivati evropsko obleko.

Brada.

Razen duhovnikov in menihov moški niso nosili brade. Samo v ječi in ob smrti najožjih sorodnikov pustijo Srbi še dandanes štirideset dni rasti brado. Šele od druge vlade kneza Mihajla (1860-1868), ko je začela srbijanska mladina študirati na nemških vseučiliščih, so prinesli od tam brade. Prej pa so smatrali brado za nekaj nepristojnega. Knez Miloš je hotel spoditi iz Narodne skupščine Mladenā Milovanovića, ker je prišel neobrit. Dandanes pa je Pašićeva dolga brada zelo v čislih.

Moški s kito.

Za najlepšo krasoto moške glave so smatrali v Srbiji bujne dolge lase. Spletali so jih v kite ter jih prepleli z rdečimi trakovi. Meščani so jih navadno malo pristigli in nosili razpletene po hrbtu kakor sedaj stani srbski duhovni-

ki. Že za časa prvega ustanka (1804 do 1813) je videl Karadžordže, da ovirajo kite Srba pri hojevanju. V ročnem mežu so namreč lahko Turki zgrabili Srba za kite, ki so mu visele po hrbtu in tako se ni mogel več niti ganiti. Srbi pa niso imeli Turkov za kaj prijete, ker so Turki imeli obrito glavo. Iz tega razloga je knez Karadžordže (ustanovitelj sedanje kraljeve rodovine) prepovedal nositi moškim dolge lase. Ukaz pa ni mogel biti izvršen, ker so ljudje godrnjali. Šele brezobzirni knez Miloš je dal zvijačno može sklicati ter poslal kape-tane in biriče, ki so kar brž možem kite porezali. Ko so se vračali na domove, jih je davil sram in srd, žene pa so vresčale in javkale kakor da je sodnji dan. Ščasoma pa so pozabili in se navedli nove mode. Pri Srbih je torej komaj sto let, odkar so moški opustili kito, v zapadni Evropi jo je prepovedal že pred tisoč leti cesar Karel Veliki.

Kaj nam z dežele pišejo

JURŠICE na Pivki.

V nedeljo 2. maja je bilo na Juršičah opasilo ali podomače «štrunklj». Bila je slovesna maša, katero je daroval g. župnik iz Knežaka. Pred mašo je blagoslovil kip Srca Jezusovega in je izrekel ob ti priliki zelo ganljiv govor. Kip so darovali jurška dekleta. Sedaj se sliši, da tudi žene nočejo zaostati. Napravile bodo križev pot, katerega je župnik menda že naročil. Plesa ni bilo; vsa čast jurškim fantom, ki so se zdržali na tak slovesen dan. — Namesto plesa smo pa zagotovo čakali Desetega brata, ki hojeda tam po Brkinih. Saj Juršiče niso tako daleč (Tačas je kolovratil tam okrog St. Petra). Pepo se menda tudi še vedno «poti», da ga ni bilo, ko so povsod tudi zanj kuhali in cvrli. (Len je, len, le meni verjemite. Ur.) Pa drugičkrat!

NABREŽINA.

V ponedeljek 26. aprila smo pokopavali kamnarskega delavca Josipa Perica. Pokojnik je že dolgo časa bolehal, a zadnji čas ga je bolezen tako stisnila, da je dne 24. aprila izdihnil dušo, previden s tolažili sv. vere. V mladosti in tudi še zadnje čase je bil odločen protivnik vere, h koncu življenja pa se je spreobrnil in večkrat klical duhovnika, ki je moral povsod ur presedeti ob njegovi postelji. Pokojnik je imel zelo lep pogreb ob številni udeležbi delavstva. Nabrežinski delavci so se častno izkazali ob ti priliki, tako da niti pred par leti, ko je umrl bivši delavski voditelj Frandolič, ni šlo toliko ljudi za njim. Tu se vidi, kako je krepka delavska zavest.

V petek so nekatere ženske, ki so šle drva nabirat, našle pri tukajšnjem mostu okostje malega otroka. Otrok je bil dobro razvit, ko ga je nečloveška mati položila tja v kamenje in ga morda tudi umorila. Prenešen je bil v mrtvašnico in pokopan.

GOLAC.

Kače. Pretekli teden je umrl Blaž Gopak v najlepši dobi 46 let. Delal je v gori drva, ker doma ni zaslužka. Prišel je domov z zaletko roko. Gotovo ga je v spanju pičila kača, ker ni vedel kako je prišlo. Ker pa ljudje več dajo na praznovernost sredstva kakor pa na pravo zdravljenje, bil je mož v dveh dneh mrtev.

Šola. To leto smo imeli že pet učiteljev. Do Velike noči so bile tri gospodične, ena Slovenka, dve Italijanki. Ko sta bili Italijanki prestavljeni proč, je tudi Slovenka prosila, da so jo prestavili. Nato smo dobili dva fanta, enega Slovenca in enega Italijana. Oba živita v lepi slogi med seboj in tudi z nami preprostimi čiči. Ko bi bili povsod taki, bi bila po celi deželi lepa zadovoljnost.

Cerkev. Nekoč je bila navada, da so dobile cerkvene pevke o Svečnici par sveč v dar. Letos niti tega niso prejele, čeprav so se res potrudile za lepo petje. Pravijo, da ne bodo več pele.

Tatvina. V par hišah so ukradli kokoši in nekemu kmetu, podomače Popu, eno ovco; torej ne župniku, kakor je poročala «Istarska Riječ».

PODGRAD.

Včasih me pot zanese proti Bistrici. Po vasi je polno gostiln, pa se le počasi naprej pomikam. En večer sem videl na cesti pred Cucijavo hišo zaljubljen par; a fant se mi je zdel bolj zaljubljen v okna čitalnice kakor v dekle. Venomer je zijal v tista okna. Slednjič je vlekel dekle v vežo in nastavljal ušesa na vrata društvene sobe. «Oho», sem dejal, «to je pa Balbotov telefon. Bežimo, fantje, da nas ne gre meldati!» Tista hiša mora biti zaštrigana. Kajti ob drugi priliki, ko sem zopet delal zadnji štacjon pri Brici, sem videl neke znane podgrajske gospode, kako so stali pod okni čitalnice in stegali vratove. Ker so okna dokaj visoko od ceste, so si slednjič korajžno v roke pljunili in eden drugega vzdigovali ob zidu gor. Videti je bilo, da so strašno radovedni. Kar smilili so se mi. «Gotovo ni

majo denarja za vstopnino v društvo», sem pomislil. Zato prosim novograjsko čitalnico, naj naredi pod oknom malo lestvico, da si ne bodo drugi kolen opraskali in da ne bodo s čevlji odrgnili zidu.

Bistričan.

IZ KLANCA.

nam javljajo žalostno vest. V torek 4. t. m. ob dveh popoldne je na Beki strela udarila v hišo št. 27. Ubila je dve sestrji, Marijo in Albino Cergol. Ena je bila pri materi v kuhinji, druga pa je zgoraj šivala in šla okno zapirati. Obe sta ostali takoj mrtvi. Tudi druge prebivalce te hiše je strela omamila, vendar brez škode. Sestri sta bili stari 17 in 12 let. Žalosten je bil pogreb mladih deklic, ki sta bili od najboljših na Beki.

ČRNOTICE.

Naša vas ima dve cerkvi, eno v vasi, drugo pa na malem gričku, ki se imenuje Gradišča, četrt ure za vasjo. Tista cerkev je posvečena Mariji Snežni. Leta 1925. smo docela popravili cerkev v vasi, letos pa cerkev na Gradiščici, tako da v ti reči prednjačimo celi okolici. Vsa čast vernikom in hvala tudi g. župniku iz Klanca, upravitelju naših cerkva. — Dne 2. maja je bilo na Gradiščici lepo slavlje. Vkljub dežju se je zbrala tisočgla množica. Krasna božja služba, lepo petje in popravljena cerkev, vse to nas je dvigalo. Že zbiramo sklad za popolno predelavo naše ljube Gradiščice. Na svidenje pri Mariji v avgustu!

Sv. KRIŽ pri Trstu.

Radi prerediti poročil iz naše občine smo zamudili priobčiti par zanimivosti, ki so vredne, da se objavijo, čeprav zakasnele.

Duhovne vaje za moške je vodil misi-jonar g. Tumpej od 25.—28. marca t. l. Udeležba je bila za sedanje razmere zelo povoljna. Skupnega sv. obhajila na oljčno nedeljo se je udeležilo 250 mož in fantov.

Pomladanski izlet je priredil cerkveni pevski zbor na 2. nedeljo po Velikino-či. V Gorjanskem so peli Gruberjevo mašo. Kosilo je bilo v Svetem pri Komnu pri gostilničarju g. Della Schiava. Po kosilu so bile v cerkvi sv. Tilha pete litanije z blagoslovom. Tako v Gorjanskem kakor pri sv. Tilhu se je zbralo mnogo vernikov, ki so z veseljem poslušali lepo petje.

Cerkvena slavnost ob priliki 1600 letnice najdbe sv. Križa se je prav sijajno izvršila. Četudi je bil delavni dan, se je zbrala k procesiji s svetinjo sv. križa cela župnija in izredno mnogo zunanjih udeležnikov. Procesijo je vodil ob asistenci 4 duhovnikov openski dekan č. g. Zink. Svirali sta dve godbi. Cela vas, zlasti tam, koder se je pomikal spreved, je bila razsvetljena. Po končani procesiji je bil koncert, med katerim so švigale v zrak rakete, katere je podaril Križanom znani g. Sigmundt. Isti gospod je podaril 100 lir za nagrado godbam in pevskemu zboru. — Ker je o ti slavnosti poročala tudi «Edinost», treba priznati, da je bil njen poročevalec zelo slabo informiran. Slišal je narobe in pisal o neki 600 letnici križke župne cerkve, tako da so se vsi Križani muzali ob tem izvirnem poročilu. Tudi glede financiranja cele slavnosti je pobral razne izmišljene govorice in jih podal čitateljem kot čisto resnico.

PRAPROČE (obč. Dekani).

Naši vaški možje niso imeli skrbi za plačevati davke na gmajno in to traja že 5—6 let, če ne več. Tudi vknjiženi niso gospodarji v naši vasi in v drugih vaseh te občine razen vasi Dekani in Sv. Anton. Sedaj občina sama plačuje davke od gmajne po drugih vaseh in hoče imeti tudi vso oblast. V skrbah smo, če bomo mogli svoje stare pravice spraviti nazaj v veljavo. (V ti reči ne se preveč vznemirjati. Kakor danes sporočamo na drugem mestu, bo rok za prijavo podaljšan za 1 leto. Pa tudi potem bo še mnogo vo-

de poteklo v morje, predno bodo kaj gotovega določili. — Op. ur.). O drugih razmerah v našem «komunu» pa prihodnjič kaj več.

ROŽAR v Istri.

Odkar izhaja «Mali list», še ni bilo nobenega dopisa iz naše vasi, a vedno se zgodi kaj novega. — Letina kaže dozdat dobro. Nekoliko preveč je dežavno; od zgoraj velikokrat namoči in naredi blato, a skozi nič kaj ne premoči, tako da ostaja suho; tudi vodnjakom se dež malo pozna. Na krompirju se je pojavila tudi bolezen; tupašam se opazi skrčeno listje; od take rastline je malo upanja. — Nedavno je 14 leten deček našel lovsko patroino in jo vesel pokazal 60 letnemu možu. Le ta mu je svetoval, naj se ne igra s tako rečjo, ker jo je nevarno imeti pri sebi. Dečko je ubogal po svoje, izpraznil patroino in s strelivom nabasal puško lastnega izdelka. Ker je puško odspredaj preveč nabil, je počila odzadaj ter ga precej ranila, tako da je moral v bolnišnico.

BORŠT.

Zavarovalnica goveje živine priredi javno tombolo 23. maja. V slučaju slabega vremena se prenese stvar za en teden. V noči med četrtkom in petkom so tatovi obiskali našo cerkev. Vdrli so dvojna vrata v zakristiji, napravili luknjo ter z roko odrinili zapah. Poškodovali so tabernakelj in razmetali sv. hostije. Odnegli niso ničesar, ker so dragocenejšje reči na varnem. Ljudstvo je močno užaljeno radi skrutitve najsvetejšega zakramenta.

IZ VOLČJE DRAGE.

Zadnjo noč aprila je bila velika ofenziva po naši vasi, po Vogrskem, Dombavi in bogsigavedi kod še. K sreči ni bilo dosti žrtev. Eden je bil lahko oklofut, dva ujetnika, mrtev nobeden, hvala Bogu. Skraja smo mislili, da bo pravo bombardiranje in da bo vas posuta. Mnogo delavcev se je veselilo, da bo spet dosti dela. Pa ni bilo nobene škode. Le dimnik na opekarni g. Koglota je zamašen, letos tovarna ne more obratovati.

Naša vas je ubožna, večina živi od dela svojih rok, pa vseeno redimo deset gostilničarjev in tri trgovce. Nekateri so že podstavljeni in se lotevajo počitka.

GABERJE.

V nedeljo, 16. t. m., priredi tukajšnje prosvetno društvo «Danica» ob treh popoldne veliko pevsko prireditev, pri kateri sodelujejo bratska društva Branica, Rihemberk, Brje in Šmarje. Med odmori svira godba. Vabimo k obilni udeležbi. Odbor.

Preklic.

«Mihael Šibenik iz Postojne 26. preklicuje in obžaluje svoje neutemeljeno obrekovanje g. Josipa Fajdige iz Postojne in se temu zahvaljuje, da je odstopil od sodnega postopanja».

Po čem je lira?

Dne 12. maja si dal ali dobil:

za 100 dinarjev — 44.— L.

za 100 š. kren — 74.20 L.

za 160 fr. frankov 79.— L.

za 100 šilingov — 352.— L.

za 1 dolar — 25.10 L.

za 1 funt — 122.10 L.

Stab. Típ. Silvio Spasani - Trieste.

MALI OGLASI

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vrečic. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrška Gastone Dolinar, Trst — Via Ugo Polonio 5.

PRODA se mlada koza z mladičem. — Srečko Avsec, Vareje 7, p. Cave Auremiane.

NA PRODAJ imam voziček in oslička. — Kosmač Anton, Zabrežec, p. — Boršt - Mocco.

CEBELARJI! Proda se stiskalnica za vlivanje satnič nemškega izdelka in navadne mere. Cena 300 Lir. — Naslov pri upravi Nata.

ZANIMIVOSTI.

Varna zakladnica.

V državi Anam v Vzhodni Indiji (Azija), ki stoji pod francosko nadoblastjo, se lahko postavljajo z najbolj čudno zakladnico na svetu. Napraviti jo je dal stari oče sedanjega anamskega cesarja. Zakladnica obstoja iz velikega in globokega ribnika, v katerem se nahaja lepo število mogočnih starih krokodilov, ki so silno požrešni. Stari cesar je dal metati ob raznih slovesnih prilikah v ta ribnik kose zlata in srebra, da počakajo ti zakladi na tem varnem mestu do časa, ko jih bodo najbolj nujno potrebovali. Tatvina zakladov je popolnoma izključena, kajti nemogoče je vse krokodile pobiti brez šuma, ki bi privabil stražnike. Do zlata pa tudi ni mogoče priti drugače, kot da se potopi v vodo ter si poišče zaklade na skalovitem dnu. Tu bi pa vsakega lačni krokodili takoj raztrgali. Tako je ta zakladnica varna pred najbolj prefriganimi tatovi na svetu. Ko bo cesar potreboval zlata v kaki veliki sili, bo dal krokodile pobiti ali odgnati ter poiskati zaklade na dnu ribnika.

Zobozdravnik dr. D. Sardoč

Specijalist za ustne in zobne
bolezni perfekcioniran na
dunajski kliniki

ordinira v Trstu
via M. R. Imbriani 16, I.
(Prej via S. Giovanni)

od 9-12 in od 3-7.

Izšel je žepni koledar

VEDEŽ

za l. 1926

dobiva se pri

ŠTOKA - TRST

d. z o. j.

Via Milano 37

in vseh trgovinah po deželi. Cena L. 4.—
Priporočeno po pošti L. 4.80

Predno prodaste

KOŽE

Kun, lisic, vider, divjih koz in druge divjačine, kakor tudi doma-
čih živali, vprašajte za ceno.

Franc Stres, Kobarid

Zaloga usnja in raznovrstnega
obuvala, na drobno in na debelo.
Blago prvovrstno; cene take, da se
ni bati konkurence.

Zobozdravniški ambulatorij

TRST, v. Settefontane št. 6

od 9. do 12. ure in od
15. do 19 ure

Ljudske cene.

ETERNIT

je najboljši za kritje streh

A. JANACH & C.

ZALOGA: Trieste - Trst (12)

Via Milano st. 12 (pri veliki pošti)

V zalogi ima tudi cevi za vodovode
in stranišča.

JAMSTVO ZA VEČ LET. Tel. 22-42.

GOSPODARSTVO

Iz Brkinov

Prejeli smo od posestnika iz Brkinje sledeče zanimivo in poučno pismo: Človek, pojdi tja gor k artviški cerkvi in ozri se naokrog. Kaj vidiš? Vse zeleni, cvete, pomlad je v deželi. Če si fant, ne zaglej se v dekleta v vasi odspodaj, ker one so ošabne postale: niti bratom nočejo več prati srajc, reveži morajo nositi črne. Obrni se na desno in kreni tja proti Tatram. Ko prideš na brezovske pušče, glej zopet. Kaj vidiš? Store nekdanjih hrastov. Tu je bil nekdanji gozd, zdaj pa ga ni več. Pojdi naprej čez Mrše na brkinsko cesto, ki vodi na Tatre, toda pazi, da kje v blatu ne ostaneš ali da ne padeš čez kamen. Glej v desno in levo po onih jarkih in vidiš boš malokatero parcelo zeleno; večinoma le gola tla, vse posekano. Vidiš, vse je šlo za lire. In kam lire? Za davke, za živčje, največ pa za pijačo. In kaj bo potem? Rekel bo kateri: «Zrastlo bo!» Pa kdaj?

Potnik! ko prideš k tatrski cerkvi, počivaj in premišluj. Gospodarji, kmetje! ali je prav, da govorite: Ni lir in vedno manj jih bo. — Ne! lire imate v vsakem trnju. Kmet! spomladi, predno greš v gozd po drva ali travnike čistiti, odreži doma par tepkovih mladik in cepi jih na beli trn, ali pa trn izkopli, vsadi doma in boš cepil poleti v oko ali pa drugo pomlad v cep. Pa bi tako poučil tudi brate ali otroke (trn pa je treba cepiti nizko, ker se nerad debeli), da bi te posnemali. Koliko tepk bi imeli čez leta. Pa vino, hruškovec! Ali mar ni boljši kakor ti, sto, kar pijete po gostilnah? In bolj zdravo. Pa če ga ne znate dobrega narediti, bi se kmalu priučili, ako bo sadja. Kako dobro je za kmeta, če poleti lahko za koscem kozarec domačega vina. In mislite-li, da ga ne bi tudi gostilničarji prodajali? Bi ga!

Človek, pojdi sedaj proti domu čez Brezovo brdo, Slivje. Glej pašnike! Ali ni tukaj prostora, da bi zrastle sadje? Trava bi se bolj rastle in več mleka bi krave imele in več denarja bi bilo. Koliko divjih češenj raste po gozdu! Če bi bile razsajane in cepljene, kaj lir bi se našlo. — Ako greš sedaj proti Materiji, kaj vidiš? Kamenje, kras. Kako lepo bi rastle med kamenjem bor, smreka, meesen. In spet bodo rekli: «Kje se bodo pasle krave? Tu imam boš videl kakšno tipo, kakšen kostanj. V jeseni naj bi otroci nabrali kostanjevih sadežev in jih zakopali na vrtu. Kmalu bi dreve zrastle in bi ga presadili. Tudi tja po Krasu bi lahko nasadili kostanjev. Kako lepo bi bilo videti kaj zelenega čez leta, ko bodo mladi sadilci že brke vihali.

Ako greš po stezi skozi hotiški gozd, vidiš boš nekaj gozda, hraste, ki vsak dan trepečejo pred sekirami. Ali jim bo še prizanesla? In vidiš boš vse polno rešilke. Na rešilko se zelo rada prime češnja. Zakaj ne bi raje češnja rastle mesto nekoristnega grma. — Samo, gospodar moj dragi, ne misli, da si sam in ne govori «zame bo že». Kakor so drugi zate skrbeli, skrbijo tudi ti za svoj rod in njegovo prihodnost.

Sedaj si se nahodiš popotnik; počij se in pridi kakšno nedeljo, pa bova še kaj pogledala po naših vaseh.

ŠKROPITE KROMPIR Z MODRO GALICO!

Zadnja mokrotna leta so izredno pospešila razširjenje plesnobe (peronospor) na krompirju in znatno zmanjšala njegov pridelek. Ta bolezen, ki se pojavlja tako, da listje krompirja predčasno porjavi in se posuši, provzroča, da se gomolje v zemlji ne more dovolj razvijati in predčasno dozori. Posledica je slab pridelek in gomolje dobi nedozorele oči, ki poženejo nitkaste poganjke. Tak krompir ni za seme. Bolezen nastopi navadno najhujše tedaj, ko bi se imel krompir najbolj debeliti in zoreti, krompirišče pa je vse požgano.

Proti peronospori na krompirju pomaga edino škropljenje listja z modro galico kakor pri trtah. Škropiti treba prvič še pred cvetenjem, da se v kali zamori bolezen. Če se pozneje pojavijo te bolezni, je zopet škropiti z dvojno množino galice. Za prvo škropljenje vzamemo tri četrt kilograma galice in 1 in pol kilograma apna; za drugo pa 1 in pol kg galice in 3 kg apna. — Tako zatiranje peronospor na krompirju je dandanes edino sredstvo, da zvišamo pridelek in dobimo zdravo gomolje.

Elektriko na Kras. Nekatera kraška županstva so v dogovoru, da bi se vpejlala električna sila na Kras; to bi pomoglo k razvoju obrtništva in bi mnogo doprineslo k olajšanju sedaj slabega gospodarskega stanja. Vložili so na vlado prošnjo za posojilo iz Državne hranilnice; potrebovali bodo okroglo 2 milijona. Deželna upravna komisija v Trstu je prošnjo podprla in potrdila ustanovitev posebne zadruga med občinami; te občine so: Sežana, Tomaj, Veliki Repen, Duvljev, Skopo in Kopriva. Električno bi napeljali od Kamenj v Vipavi.

Draginja. Potrudili so se izračunati na drobno, koliko je stalo življenje pred vojno in po vojni i koliko stane sedaj. Za podlago so vzeli družino 5 oseb in določeno množino vsakovrstnega živeža. Dobili so te številke: leta 1914. pred vojno je taka družina porabila za hrano vsak teden 31 lir — sredi l. 1920. po vojni je enaka družina porabila vsak teden 112.15 L. — začetkom letošnjega leta pa že 158.25 L. Po vojni je tedaj draginja še naprej rastle. Zda se bodo pa še stanovanja podražila. Za malega človeka časi niso zares nič rožnati.

Slabe kupčije. Ravnateljstvo tržaških Splošnih skladišč objavilo je poročilo o prometu za mesec marec. Ako se promet letošnjih prvih treh mesecev primerja s prometom lanskim, dožene se zmanjšanje prometa. Januar je slabši od lanskega za 14%, februar za 20%, marec pa za 16%. Znižal se je zelo močno dovoz lesa, ovs, koruze, pšenice in rude iz Jugoslavije. Zvišal pa se je dovoz sladkorja s Češkega. V marcu je prišlo v Trst sladkorja 2251 vagonov; večina tega gre na Daljni vzhod po morju. Tudi loti kaže račun zmanjšanje prometa v prevoz tobaka se je zvišal. Vendar v celtržaški luki.

Vino «na debelo». Po avstrijski postavi je bila užitnine prosta kupčija z vinom, ako si ga kupil vsaj 56 l skupaj. To je bila stara mera, «estrajh» ali «vedro». V Italiji je bila mera 50 l. Novi zakon, ki je začel veljati letos od novega leta, pa nastavlja kot najnižjo mero hektoliter (hl), to je 100 l. Kdor kupi manj, mora torej plačati «dac».

Češnje imajo na tržaškem trgu na debelo ceno 120—200 lir kvintal dne 12. maja.

Cene po Istri. — Črno vino: Buje 250—270, Kaštelir 260, Novigrad 250—260, Poreč 230—280, Buzet 220. — Belo vino: Buje 230—250, Vižinada 210, Novigrad 240, Poreč 220—240, Buzet 200. Olje 9—12 lir liter. Seno 20—40 lir kvintal. Koruza 100—130 lir kvintal. Jajca 40 do 60 stotink eno.

Cene po Italiji. Pšenica 200—207 lir za stot, koruza 112—128, seno 55—72. Voli na živo teže 440—625 stot, krave 350—600, teleta 500—725.

Prav. Sedaj, ko se govori o novih bankovcih, poročajo tudi, da bodo vpeljali nikljaste novce po 5 lir namesto dosedanjih papircev.

Naša pošta.

Postojna. Prepozno dospelo.

Seljak. Žal, da ne moremo postreči. Požar pa ni bil v Trnovem, ampak v Harrijah.

Andrej M. Ono prvo pismo smo prejeli v redu.

Röntgenološki zavod

PRINARIJA

dr. A. de Fiori

— v Gorici —

Corso Vittorio Em. III. 14

Sprejema od 9-12 in od 2-4

Občina Materija

V smislu sejnega sklepa z dne 27. dec. 1924. potrjenega po pristojnih oblasteh. ustanavlja se v Materiji začeni z majem 1926. - mesečni semenj za živino in druge predmete in sicer na 14. vsakega meseca.

Ako pride ta dan na praznik, tedaj se semenj vrši naslednji delavni dan.

Zupan:

RIHARD BAŽ, MARENZI

Zobozdravnik

D. D. DALMA

specijalist za zobe in usta sprejema od 8—12 ure

V II. Bistrici (števil. 144).

JAKOB ŠULIGOJ

Prvi in edini slovenski

urar in zlatar v

GORICI

Gospodsk. ulica 19

Priloga svojo veliko zalogo vseh vrst ur, zlatnine in srebrnine, vse po nizkih cenah.

Čebelarji!

Matične rešetke, kakor vse druge potrebščine za čebelarstvo dobite pri

Aleksander Ličan, II. Bistrica, pošta Bisterza.

Cene brez konkurence.

Pri večjem odjemu popust.

Največja zaloga pohištva

na Goriškem - GORICA, Via Carducci (Gospodsk. ul.) 14

Ustanovljena leta 1897.

Na izbiro 50 celotnih oprem

bodisi za spalnice

bodisi za obednice

od prav preprostih do najbolj razkošnih

Cene zmerne!

Delo trdno!

Pohištvo lastnega izdelka, izvršeno od prvovrstnih delavcev vsake stroke

ANTON BREŠČAK

VIA CARDUCCI (GOSPOSKA UL.) 14

Čevljarnica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.

z veliko premijo, diplomom in zlato svetinjo

Trst via Caprin 5 pri Sv. Jakobu Trst

Starši! Botri!

Birma bo!

Kje boste kupili dobre in fine čevlje po zmernih cenah?

Le pri FORCESSINU!

